

Sygn. akt II Cz 597/15

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2015r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie: SO Grażyna Kobus

SO Barbara Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2015r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia powoda M. T.

na postanowienie w przedmiocie kosztów procesu zawarte w pkt. II wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 30 marca 2015r., sygn. akt I C 14/15 wydanego w sprawie przeciwko (...) Sp. z o.o. w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

postanawia:

I. *zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzić od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.530 zł tytułem kosztów procesu;*

II. *zasądzić od strony pozwanej na rzecz powoda 123 zł kosztów postępowania zażaleniowego.*

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem zamieszczonym w pkt II wyroku, którym Sąd Rejonowy w Świdnicy pozbawił w całości wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z 10 września 2012r., sygn. akt V Ng 3709/02 na podstawie art. 101 kpc zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 1.217 zł tytułem kosztów procesu, wskazując, że strona pozwana nie dała powodowi powodu do wytoczenia powództwa i w odpowiedzi na pozew uznała jego żądanie.

Stron nie łączył taki stosunek prawny, który mógł być ukształtowany tylko wyrokiem a pozwana dowiedziała się o żądaniu powoda oraz o okolicznościach je uzasadniających dopiero z treści pozwu.

Powód nie wezwał strony pozwanej przed wytoczeniem powództwa do zaniechania prowadzenia egzekucji i cofnięcia wniosku egzekucyjnego.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód domagał się jego zmiany i zasądzenia od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów poniesionej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Postanowieniu temu zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, to jest:

1. art. 233 § 1 kpc poprzez przekroczenie swobodnej oceny dowodów i w konsekwencji dowolną ocenę zabranego w sprawie materiału dowodowego i przyjęcie, że pozwany nie dał mu powodu do wytoczenia powództwa,
2. art. 101 kpc polegające na błędnym przyjęciu, że przepis ten mógł znajdować zastosowanie w rozpoznawanej sprawie, podczas, gdy przepis ten nie znajduje zastosowania w sprawach, w których osiągnięcie zamierzonego skutku prawnego nie może nastąpić w inny sposób, jak tylko przez wytoczenie powództwa, a sprawą taką jest sprawa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,
3. art. 98 § 1 kpc poprzez jego niezastosowanie i błędne przyjęcie, że pozwany, jako strona przegrywająca sprawę nie jest obowiązany zwrócić mu kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, pomimo tego, że zaspokojenie jego roszczenia nastąpiło na skutek wytoczenia powództwa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego.

Zażalenie podlegało uwzględnieniu.

Przepis art. 101 kpc, który zastosował Sąd Rejonowy w przedmiotowej sprawie stanowi wyjątek od przewidzianej w art. 98 kpc zasady odpowiedzialności strony za wynik procesu i w wypadku spełnienia przesłanek w nim wymienionych pozwany jako przegrywający sprawę nie zostanie obciążony kosztami przeciwnika oraz sam może otrzymać zwrot poniesionych przez siebie kosztów. Jednakże przepis tego artykułu nie ma zastosowania we wszystkich sprawach, w których pozwany uznał żądanie pozwu przy pierwszej czynności procesowej i nie dał powodu do wytoczenia powództwa.

Do takiej kategorii spraw należy sprawa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności (powództwo opozycyjne).

Już sam fakt dysponowania przez wierzyciela tytułem egzekucyjnym, który może stanowić podstawę egzekucji, daje dłużnikowi powód do wytoczenia sprawy w rozumieniu art. 101 kpc. Zatem przepis ten nie może znajdować zastosowania w rozpoznawanej sprawie (vide: postanowienie SN z 6 grudnia 2012r., IV Cz 121/12, Lex nr 1288733).

Strona pozwana wprawdzie uznała żądanie pozwu przy pierwszej czynności w piśmie procesowym z 17 lutego 2015r., niemniej do wydania wyroku nie zwróciła dłużnikowi tytułu wykonawczego, nawet nie zaoferowała takiego zwrotu, nie złożyła też wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego wszczętego na jej wniosek i prowadzonego pod sygn. akt Km 11468/13 przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Legionowie W. D..

W sytuacji, gdy Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo M. T. w całości, zasadnie domaga się on obciążenia kosztami procesu strony pozwanej zgodnie z ogólną regułą wyrażoną w art. 98 kpc. Na koszty te składa się: opłata od pozwu 313 zł, wynagrodzenie adwokata z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tj. Dz. U. nr 461 z 2013r.), i opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, tj. łącznie 1.530zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 kp kpc w zw. z art. 397 § 2 zd 1 kpc, zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.530zł tytułem zwrotu kosztów procesu. O kosztach postępowania zażaleniowego orzekł zgodnie z art. 98 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc i § 6 pkt 2 w zw. z § 13 ust 2 pkt 1 rozporządzenia cytowanego wyżej.